

BULTERIER

(Bull Terrier)

Wersja polska: grudzień 2011

Pochodzenie: Wielka Brytania

Data publikacji obowiązującego wzorca: 05.07.2011

Użytkowość: terier.

Klasyfikacja FCI: Grupa 3: teriery
Sekcja 3: teriery typu „bull”
Próby pracy do decyzji poszczególnych krajów.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Ustalenia typu rasowego, charakteryzującego się jajowatą głową, dokonał w latach pięćdziesiątych XIX wieku niejaki James Higgs. Psy takie pokazano po raz pierwszy na wystawie w Birmingham w roku 1862, a klub rasy powstał w roku 1887. Standard bull teriera jest wyjątkowy z tego względu, że nie podaje wzrostu ani wagi psa, stwierdzając jedynie, że ma on być pod każdym względem harmonijny.

Od początku XIX wieku znane były także bull teriery w wersji miniaturowej, ale w początkach XX wieku odmiana ta popadła w zapomnienie, a w roku 1918 Kennel Club wykreślił ją z listy uznanych ras. Jej uratowanie zawdzięczamy grupie entuzjastów pod wodzą pułkownika Richarda Glynnna, założyciela klubu odmiany miniaturowej (1938). Wzorzec odmiany miniaturowej jest identyczny, podaje tylko limit wzrostu.

WRAŻENIE OGÓLNE: Mocno zbudowany i umięśniony, proporcjonalny i ruchliwy. Sprawia wrażenie żywotnego, zdecydowanego i inteligentnego. Jego unikalną cechą stanowi jajowata głowa, o opadającej linii profilu (down face). Niezależnie od wzrostu, psy powinny mieć wygląd samczy, a sukienki – suczy.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Pełen ognia i odwagi. Chętny do zabaw. Charakteryzuje się zrównoważonym usposobieniem i potrafi być zdyscyplinowany. Choć jest psem upartym, ma wyjątkowo dobre nastawienie do ludzi.

GŁOWA:

Długa, mocna, masywna i głęboka po koniuszek kufy, ale nie toporna. Oglądana od przodu jest jajowata i doskonale wypełniona, bez wklęsłości i załamania. Linia profilu tworzy łagodny łuk opadający ku czubkowi nosa.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: między uszami jest prawie płaska.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: powinien być czarny, z opadającym końcem. Nozdrza są dobrze rozwarte.

Wargi: suche, ściśle przylegające.

Uzębienie: żuchwa mocna i głęboka. Zęby zdrowe, czyste, mocne, dobrej wielkości, równomiernie rozstawione. Pełny zgryz nożycowy, to znaczy, że siekacze szczęki przykrywają ściśle siekacze żuchwy i są ustawione pionowo.

Oczy: wydają się wąskie i trójkątne, skośnie, czarne lub tak ciemnobrązowe, że wydają się prawie czarne, spojrzenie jest przeszywające. Odległość od czubka nosa do oka powinna być zauważalnie większa niż od oka do wierzchołka czaszki. Oczy niebieskie lub częściowo niebieskie są niepożądane.

Uszy: małe, cienkie i blisko siebie osadzone. Pies musi być w stanie postawić je prosto i pionowo.

SZYJA: Mocno umięśniona, długa, oglądana z profilu łukowato wygięta, zwęża się od łopatek ku głowie, bez luźnego podgardla.

TUŁÓW: Ładnie zaokrąglony, z widocznym wysklepieniem żeber i znaczną głębokością klatki piersiowej, mierzoną od kłębu do mostka. Mostek jest położony bliżej ziemi niż brzuch.

Grzbiet: krótki i mocny. Linia grzbietu za kłębem jest prosta, unosi się nieco ku łądzwiom.

Lędźwie: szerokie i muskularne.
Klatka piersiowa: widziana od przodu - szeroka .
Linia dolna: łagodnie wznosząca się od mostka do brzucha .

OGON: Krótki, nisko osadzony, noszony poziomo. Gruby u nasady, zwęża się stopniowo ku koniuszkowi.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie

Wygląd ogólny: idealnie równoległe, dające dobre oparcie dla tułowia, u dorosłego psa długość kończyny od podłoża do łokcia powinna być mniej więcej równa głębokości klatki piersiowej.

Łopatki: mocne, dobrze umięśnione, ale nie przeładowane. Ich kości powinny być szerokie, płaskie, dobrze przylegające do klatki piersiowej. Kość łopatki szeroka, płaska, dobrze związana z tułowiem, wyraźnie skośnie ułożona, tak, że z ramieniem tworzy prawie kąt prosty.

Łokcie: mocne, niewykręczone.

Przedramię: kościec bardzo mocny, kości na przekroju okrągłe.

Śródreżcza: pionowo ustawione.

Łapy: zwarte, okrągłe, o dobrze wysklepionych palcach.

Kończyny tylne:

Wygląd ogólny: widziane od tyłu równoległe.

Uda: dobrze umięśnione.

Stawy kolanowe: dobrze kątowne.

Podudzia: silnie umięśnione.

Stawy skokowe: dobrze kątowne.

Śródstopia: krótkie, o mocnej kości.

Łapy: zwarte, okrągłe, o dobrze wysklepionych palcach.

CHODY: Ma być widoczne, że pies jest dobrze związany, bowiem pokrywa teren krokiem regularnym i swobodnym; charakterystyczny jest długi, dynamiczny wyrok. W klusie kończyny przednie i tylne pracują równoległe, gdy ruch jest szybszy zbliżają się do siebie. Kończyny przednie mają dobry wyrok, a tylne przy regularnym ruchu bioder i elastyczności stawów kolanowych i skokowych dają mocny napęd.

SKÓRA: Ściśle przylega do ciała.

SZATA:

Sierść: krótka, przylegająca, jednakowej długości na całym ciele, lśniąca, twarda w dotyku. Zimą pies może mieć miękki podszerstek.

Maść: u białych psów czysto biała. Pigmentacja skóry i łaty na głowie nie są wadą. U psów kolorowych umaszczenie podstawowe powinno dominować nad bielą. Przy egzemplarzach równej klasy należy preferować psy pręgowane. Czarne pręgowane, płowe i rude, a także trójbarwne dopuszczalne.

Niepożądane cętki na białym tle. Błękitna i czekoladowa maść wysoce niepożądana.

WZROST I WAGA: Nie ma ograniczeń w tych punktach. Pies musi jednak sprawiać wrażenie, że przy swoim wzroście ma maksymalną masę ciała, odpowiadającą typowi i płci.

WADY: Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i komfort życia psa.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Każdy pies wykazujący deformacje budowy lub zaburzenia charakteru, powinien być zdyskwalifikowany.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra umieszczone w worku mosznowym.